

ՏԻԳՐԱՆՈՒՀԻ

Tu decus omne tuis.

VIRG. Ecl. V.

Ա.

Գեղեցիկ էիր, ո՞՞ Տիգրանուհի,
Գեղեցիկ էիր իբր ըզհայուհի,
Գեղեցիկ էիր գեղեցկաց իհոյլ՝
Իբրեւ ըզլուսին յաստեղաց իբոյլ :

Զինչ գարնանափայլըն վարդ փաղաքուշ
Ծաւալէ ըզհոտ հովտին մէջ անուշ,
Այսպէս եւ չըքնաղ ոգիդ Իսկուհի՝
Սըփռէր ըզշընորհան ո՞՞ Տիգրանուհի :

Հայոց աշխարհին չըքնաղ գու պարծանք,
Թաղաւոր եղբօրըդ քաղցրիկ հըրճուանք,
Քո մօտ մոռանայր նա վիշտ եւ ըզբիրտ
Եւ սըրտէդ առնայր մըլխիթար իւր սիրտ :

Փափուկ խորհրդոց ոգին քո խորան,
Անդ առանձնանայր եղբայր քո Տիգրան,
Եւ իկուսանիդ շրթանց սիրակաթ
Բըղխէին Հայոց պատգամք մեղրակաթ :

Դու իյասպարէզ երկնից Հայկական
Գեղեցկաճաճանչ Հաշտից ծիածան,
Երբ երեւէիր աչօքդ հեշտալոյս,
Ոգիք Հայկազանց հըրճուէին իյոյս :

Քո ըսքանչելի գեղոյդ խաարփանս
Ըղթագն Ասիոյ քեզ բերին վարձանս,
Եւ դու անձկանօք հայրենի օգոց
Վազեցիր դարձար քո եղբօր իծոց :

Կոյս գնացիր, դարձար դու Տիկնանց Տիկին,
Այլ անբիծ մնացեալ էր կոյս քո ոգին,
Ի դարձ քո այնպէս խընդաց Հայաստան,
Ինչպէս բընութիւն ի դառնալ դարնան :

Իկարօտագին համբոյր քո սիրոյ
Բաբախեաց այնպէս սիրտ եղբօրն քոյ՝
Զի նոր մի խրախոյս ըզգաց իծոցուն
Էջ ի պատերազմն եւ ել գիւցաղուն :

Թէ դու ոչ էիր, ո՞ր քոյրդ աննըման,
Հայաստան չունէր արդեօք զիւր Տիգրան,
Թէ դու ոչ էիր, ո՞ր Տիգրանուհի,
Հայաստան լինէր օտարին գերի :

Քո խորհրդաւոր չըքնաղ կերպարան
Իբր աստուածուհւոյ իհայ պատմութեան,
Պատկեր է սիրուն, ո՛ր Տիգրանուհի՝
Թէ զինչպէս պարտ է գոլ բուն հայուհի:

Բ.

Ո՛ հայուհիք,
Գիտէք ինչո՞ւ հայաստան
Ոչ եւս ունի իւր Տիգրան .
— Ո հայուհիք,
Զի հայաստան ոչ եւս ունի
Զիւր գողար ու վեհ Տիգրանուհի . . . .
— Ո հայուհիք,
Զեր վեհ քրրոջ լերսէք նրման,
Եւ մեք՝ լիցուք մէկ մէկ Տիգրան:

